

Tilhængere af en forhøjet Beskatning af Vin, Tobak og Spiritus og flere andre Ting, naar det skete paa den Maade, hvorpaa indirekte Skatter ellers bliver paalagt; men vi finder det, som sagt, urimeligt at paalægge dem paa den Maade, hvorpaa man her har paalagt dem. Særlig støder det os i høj Grad, at man med Hensyn til Loven om Forhøjelsen af Vinskatten har givet Politiet en Rolle at spille, hvorved Politiet faar Adgang til Folks private Lejligheder og skal føre Kontrol dér. Det forekommer mig, at dette ikke er Politiets Opgave, og at det støder den Selvfølelse og Frihedsfølelse, enhver Mand maa have.

Ved de private Beholdninger er der den Vanskelighed ved deres Beskatning, at vedkommende i de fleste Tilfælde har købt de paagældende Varer for det, som vedkommende mente at have Raad til at købe dem for, og Prisen har rimeligvis i de fleste Tilfælde været en en-gros Pris, en forholdsvis lav Pris. Naar vedkommende nu faar Ordre til at betale en Skat, der er dobbelt eller maaske flere Gange saa høj som Detailprisen, sætter man derved en Pris paa denne Mands Varer, som han ikke mente at have Raad til at udrede for dem, da han købte dem. Det er ogsaa en af de urimelige Former, man giver den indirekte Beskatning. Men det er, som sagt, særlig det, at man sætter ham under Politiets Kontrol, der strider mod vore Følelser, og som gør, at det vil være os overordentlig vanskeligt — om vi i det hele kan det — at følge vore Meningsfæller i det andet Ting og resignere og stemme for denne Lov.

Om Loven angaaende Tobaksbeskatningen gælder omtrent det samme, som jeg allerede har sagt. Den indeholder særlig den velbekendte Bestemmelse i dens nuværende § 28 om, at en Arbejder, der er blevet arbejdsløs ved denne Lovs Bestemmelser, skal have en Statsunderstøttelse af indtil $\frac{3}{4}$ af den Indtægt, han havde, før han blev arbejdsløs, naar man ikke kan skaffe ham et tilsvarende Arbejde. For det første mener vi, at naar disse Folk bliver arbejdsløse, fordi Forbruget af Tobakken formindskes og maaske Tilførselen af Tobak ophører, vil det ikke være muligt at skaffe dem tilsvarende Arbejde, og saa vil Statskassen komme til at udrede denne Understøttelse, men dertil kommer, som jeg sagde allerede ved Lovens Forelæggelse, at det var et af de Punkter, vi maatte være imod, dette: at man først ved Hjælp af Skatten frembrin-

ger Arbejdsløshed for derefter at erstatte Tabet ved Understøttelse af Statskassen. Det kan ikke være den rigtige Maade at paalægge Skat paa: at standse Arbejdet ved Skatten og saa udrede et Beløb som Understøttelse af Statskassen for at dække Tabet. Det er selvsigende, og det er noget, vi ikke kan stemme for lige saa lidt som vore Meningsfæller i Landstinget. Hvis dette ikke kan forandres, maa vi i dette Ting, som vore Meningsfæller gjorde i Landstinget, stemme mod denne Lov, ikke for den indirekte Skats Skyld, men for den Bestemmelses Skyld, der er indført i § 28.

Med Hensyn til Ejendomsskyldlovforslaget vilde jeg have sagt adskilligt, som jeg nu kan spare mig, da det er blevet sagt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som talte paa Venstres Vegne. Heller ikke vi vil være i Stand til at stemme for denne Lov af de Grunde, det ærede Medlem nævnedes. Det er ret almindeligt, at denne Lov betragtes som en agrarisk Lov. Det, at den er agrarisk i den Forstand, at det kommer Landbruget til gode, at man undlader at indføre en Forhøjelse af Ejendomsskylden, vil nu ikke være nogen Indvending overfor os. Vi vil ogsaa gerne tage det Hensyn til Landbruget. Men det er ikke nogen Landbrugslov alene. Til en vis Grad falder den maaske med endnu større Byrde paa Grundejerne i Byerne, idet der som bekendt ved Lovgivningen er sørget for, at Husejerne ikke kan forhøje Indtægterne af deres Ejendomme ved Husleje-forhøjelser. Det er altsaa en Byrde, man skaffer dem, idet man samtidig har hindret dem i skaffe sig en tilsvarende Forhøjelse af deres Indtægter. Andre kan maaske ved en Forhøjelse af Priserne paa deres Varer skaffe sig Eyne til at betale den Skat, der paalægges dem. Her er dette paa Forhaand afskaaret. Jeg vil ikke gentage det ærede Medlems Motivering, men indskrænke mig til at sige, at denne Lov vil vi ikke være i Stand til at stemme for, men vi vil, naar den højtærede Finansminister trænger til den Indtægt, dette Lovforslag skulde bringe ham, være villige til, naar der gives Lejlighed til det, at søge at give Finansministeren Erstatning for det Tab, han maatte lide, hvis Lovforslaget ikke gik igennem. Jeg vil ikke sige, at vi vil være tilbøjelige til at gøre Tilbud i den Retning, det ærede Medlem fra Æbeltoft antydede: at vedtage en yderligere Forhøjelse af Formue- og Indtægtsbeskatningen, men der vil, som det ærede Medlem